

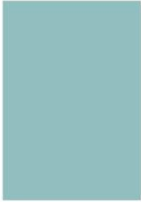

Instemming en kinderrechten

Bruno Vanobbergen
Kinderrechtencommissaris
@KRCommissaris

Kinderrechten?

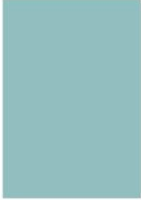

‘Voor en boven alle dingen moet men voor het kind proclameren het recht om te denken, om zich vrij uit te spreken, om te twijfelen, om zijn eigen mening te hebben en ook om in verzet te komen. Dat moet het wetboek van de rechten van het kind zijn’

Ferdinand Domela Nieuwenhuis, 1899

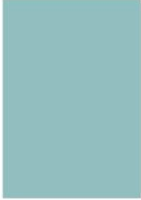

Het kind als mens (in wording)

- Decreet rechtspositie van minderjarigen in de jeugdzorg
- Wet op de familierechtbank
- Wet op de patiëntenrechten

“Kinderen zijn toekomstige volwassenen – zegt men. Zij zijn pas in wording, ze bestaan eigenlijk nog niet helemaal, ze horen er voorlopig nog niet bij... Wat bedoelt men daar toch mee? Wij kinderen: leven wij nog niet, voelen wij dan niet, lijden wij dan niet – net als de volwassenen? En de kinderjaren: zijn die dan geen deel van het echte leven – gewoon van iedereen? Waarom willen ze ons dan laten wachten – en waarop?”. (Janusz Korczak)

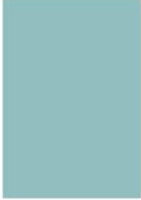

“Ik denk dat men vanuit juridisch oogpunt het rechtsbeschermend statuut van de minderjarige scherper kan maken. Hij zou geacht worden zelf op te kunnen treden in zaken die hem rechtstreeks aanbelangen. Het gaat er niet om dat hij altijd gelijk moet hebben maar dat hij een evenwaardige partij zou zijn.

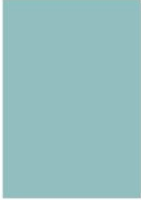

Prof. Dr. Eugeen Verhellen (1941-2017)

De 17 jarige Melissa werd door haar vader **uit het huis gezet**. De ruzies tssn beiden stapelden zich op en haar vader besloot zijn dochter niet meer binnen te laten. Een eerste crisisplaatsing deed zich voor. Via het CLB werd een **internaat** geregeld tijdens de week. In het weekend verbleef ze bij een vriendin. Omdat vader niet naar de afspraken kwam met het CLB werd het dossier overgedragen naar het **OCJ**. Daar liggen nu **verschillende pistes op tafel**. Het OCJ stuurt aan op een plaatsing in een OOC om uit te zoeken hoe het verder moet. Ze denken aan begeleidingstehuis of begeleid zelfstandig wonen. **Het meisje had het gevoel dat er geen keuze was**. Een begeleidingstehuis ziet ze zelf niet zitten en begeleid wonen ook niet. **Ze is bang van de éenzaamheid**.

“Ik volg begeleiding van het CGG. Mijn mama is het niet eens met de visie en de hulpverlening van het CGG. Ze wil de begeleiding stoppen. Ik wil blijven gaan. Het CGG weet niet of de hulpverlening verder kan gezet worden met enkel mijn toestemming.”

Robbe, 15 jaar

Joyce, 17 jaar, verblijft momenteel in de kinderpsychiatrie na tussenkomst van een gemandateerde voorziening. Ze woont bij haar grootouders omdat haar moeder niet meer voor haar kon zorgen en al een tijdje uit beeld is. Haar vader is niet gekend. Joyce heeft een moeilijk jaar achter de rug. Ze automuteerde. De consulent vond een opname nodig en maakt zich ook zorgen over hoe Joyce opgroeit bij haar grootouders. De consulent vindt dat Joyce te weinig sociale contacten heeft en volledig terugplooit op de grootouders die alles voor haar doen. Volgende week staat er een **afsluitend gesprek gepland op de kinderpsychiatrie met alle betrokkenen**. De consulent heeft de piste begeleidingstehuis op tafel gelegd. Dit ziet het meisje helemaal niet zitten. Zij denkt aan een ambulante verderzetting van de therapie en eventueel thuisbegeleiding bij de grootouders. Ze heeft dit verteld aan de consulent maar deze wou hier niet op reageren en wacht op het overleg. **Joyce stelt zich de vraag of ze haar mening op het overleg mag geven, hoe ze dit moet aanpakken en/of de consulent haar voorstel mag weigeren.**

